10.01.2020 г. / 20:44:12

Родолюбие

ЗАЩО ЗАГИВА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

(допълнение към "театърът на антихриста")

ЗА ТОТАЛНАТА МОРАЛНА ДЕГРАДАЦИЯ И ПРОГРЕСИВНОТО ЗАГИВАНЕ НА НАРОДА НИ, НА КОИТО ВСИЧКИ СМЕ СВИДЕТЕЛИ, ПРИЧИНИТЕ СА: – ЦЕЛЕНАСОЧЕНОТО И ПЛАНОМЕРНО ОТДЕЛЯНЕ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА, РАЗРУШАВАНЕТО ХРИСТИЯНСКИТЕ ЦЕННОСТИ И МОРАЛ, СРИВ НА ПАТРИАРХАЛНОТО ОБЩЕСТВО, ЗДРАВИТЕ СЕМЕЙНИ ОТНОШЕНИЯ И СЕМЕЙНАТА ЙЕРАРХИЯ, ЕМАНЦИПАЦИЯ НА ЖЕНИТЕ, ЛИПСА НА СТРОГО И МОРАЛНО ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕЦАТА, СЪЗДАВАНЕ НА ПОКОЛЕНИЯ ЕГОИСТИЧНИ ГЕВЕЗЕТА, ВОДЕЩО ДО УВЕЛИЧАВАЩ СЕ РАЗВРАТ И РАЗДЕЛЕНИЕ НА ОБЩЕСТВОТО.

Тези процеси са започнали много назад в миналото, още в края на XIX в.

НЕВИДИМА РЪКА ГИ Е ЗАДВИЖИЛА И ПРОДЪЛЖАВА ДА ГИ ПОДКРЕПЯ, ЗАВЪРШВАЙКИ ТЯХНОТО ПАГУБНО ДЕЛО ВЪРХУ ДУХА НА НАРОДА.

Една книга, издадена в далечната 1928 година разглежда тяхната същност и първите печални плодове на **УБИЙСТВОТО НА ДУХОВНОСТТА ОЩЕ ПРИ ДЕЦАТА,**

КОЕТО В НАШИ ДНИ Е ПРЕРАСНАЛО В САМОУБИЙСТВО НА САМАТА НАЦИЯТА.

„**I. Криза в душата на нашия народ:**

Религиозно-нравствената, а редом с нея и националната катастрофа на българския народ биде подготвена от много страни и много фактори. Най-много обаче, в това отношение биде извършено чрез нашето училище...

Отравянето душата на българската младеж и на българския народ е най-голямото и най-страшно престъпление, което досега е било извършено на българска земя!..

Първият основен недъг на нашето училище се състои в това, че то само обучава, а не възпитава *(ДНЕС ТО ВЕЧЕ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО РАЗРУШАВА ВЪЗПИТАНИЕТО И РАЗВРАЩАВА УЧЕНИЦИТЕ - б.р.)*. То обръща изключително внимание на ума и пренебрегва съвършено душата. То дава само познания и не отглежда почти никакви добродетели. То развива само способностите на ума и атрофира силите на душата. То изостря само студения разсъдък и сподавя топлото жизнено чувство. То взима само главата на ученика, тъпче я със сухи и мъртви познания, създава обикновено в нея един хаос от истини и заблуждения, и най-често, вместо да просвети ума, то го покрива с мрак. Не рядко то използва главата на ученика, за да влее през нея като през съсъд отрова в неговата душа.

По тоя начин нашето училище, като обръща внимание само върху една способност на човешката природа – върху ума, осакатява вътрешно детето и води младежта към вътрешно израждане. По тоя начин то нарушава целостта и хармонията в човешката природа и

разрушава нейната същност. По тоя начин то нерядко създава умствени изроди и морални чудовища. По тоя начин нашето училище разрушава също основния принцип и унищожава крайната цел на всяко образование и всяко възпитание: създаване цялостна и хармонична, благородна и завършена личност…

Умът обаче е само една от способностите на човешката природа. Той не е същината на човека. Величието и същината на човека лежи другаде: лежи в божествената красота на неговата човечност и във величието на неговия богоподобен и безсмъртен дух.

Ум и умствени познания могат да имат и най-големите престъпници. Един правник и законоведец може да знае много добре, какво нещо е право и какво определят законите – и при все това да върши най-големи неправди и беззакония. Един химик може да познава отлично свойствата на различните елементи и въобще да има големи познания – и при все това да употреби някои от тях, за да отрови човека. Един физик може да бъде учен човек и да изследва сигурно действието на различните природни сили – и при все това да използва някои от тях, за да извърши страшни разрушения. За най-големите престъпления е потребен често пъти голям ум и немалки познания. (*ПОСЛЕДНИТЕ НЯКОЛКО РЕДА ВАЖАТ ОСОБЕНО МНОГО ЗА НАШЕТО ВРЕМЕ – б. р.*)

Ум, образование и познания имаха и ония, които подготвиха и изпълниха сложния пъклен план да се хвърли във въздуха катедралата “Св. Неделя”, не само, за да загинат стотици невинни хора, но и за да се погребе под нейните развалини нашето измъчено отечество! *(Става въпрос за атентата извършен от евреи и*

комунисти, който поставя нов етап в разделението и самоунищожаването на българите б.р. – Вижте подробности). **Умът сам по себе си не предпазва от злодеяние, престъпност и поквара. Най-силен ум и интелект, най-голяма интелигентност и хитрина има демонът…**

Нашето училище не само се занимава изключително с ума и игнорира душата на детето, но върши нещо много по-страшно: то въобще отрича душата! Това е вторият смъртоносен недъг в нашето училище…

То презира тая божествена същност в човека. То признава само материята, само плътта и отрича душата. То се стреми да заличи съществената разлика между човека и животното и гледа да внуши на нашите младежи, че техните прадеди са били човекоподобни животни и че те са от животински произход. При такива внушения ясно е, какъв мироглед ще могат да си образуват тези младежи и какви заключения ще си направят те за себе си и за своя живот… Нашето училище, което външно се развива правилно и расте нормално, тъй както расте едно здраво животно без душа,.. е без положителен творчески дух, без идеализъм и въодушевление, без високи добродетели и благородни пориви, без далечни идеали и възвишени цели. Нашето училище е материалистично.

Нашето училище обаче отрича не само човешката душа: то отрича и вечния, абсолютния Дух, от Който човешката душа е само дихание. Нашето училище отрича Бога. В нашето училище открито се говори по всякакви начини против Бога и против всичко божествено в човека и природата. Но и да не става това, щом в училището не се говори за Бога, – щом Бог е

изгонен от него, значи: то е без Бог, значи: то е безбожно... в нашето училище не само, че не се утвърждава, но и открито се отрича Бог. А щом се отрича Бог, отрича се и се руши всичко божествено и велико в човека и живота, отрича се и се руши човекът и животът в неговата същина. Нашето училище е атеистично.

Щом атеизмът и материализмът проникнаха в нашето училище, те започнаха да вършат опустошения във всички посоки. Те са тъмни сили, които рушат всичко положително и ценно, всичко възвишено и светло. Атеизмът е демонично явление, а материализмът – проява на животинщината в човека. И единият, и другият, доведени до последна консеквентност, означават край на всяка човечност и всяка култура. Атеизмът отрича Бога и всичко божествено в живота и човека, а материализмът отрича човека и всичко възвишено в него. Атеизмът означава победа и тържество на демоничното начало, а материализмът – победа и тържество на животинското начало в човека и живота. Атеизмът иска да демонизира човека, а материализмът се стреми да го превърне в животно. И единият, и другият, които имат еднаква същина, преследват една и съща крайна цел: разрушението на човешкия образ в човека, унищожението на човека в човека!..

Нашето училище... В детето то вижда и признава само ученика и не се интересува от човека в него. За нашето училище е непонятна най-великата цел на всяко образование, на всяко възпитание, на всяка култура и на всяко съществуване: съвършеният човек. Нашето училище биде обезчовечено.

След като внесоха в нашето училище духа на отрицанието и разложението, те прогониха оттам и националния дух и се опитаха да заменят тоя дух с духа на интернационализма и безотечествеността. По едно време нашето училище беше стигнало до там, че в него само българският език напомняше, че то е българско. Нашето училище беше станало 6езотечествено. *(В наши дни тази тенденция се доразвила до ужасяващи размери, като се отричат и подменят съществени части от историята – б.р.)*...

От нашето училище биде изгонено всичко, което напомняше за Бога и душата. Най-напред биде изхвърлено религиозно-нравственото обучение, премахната биде оная благородна творческа дейност, чрез която се подхранват идеалните устреми в младата душа, се пробуждат възвишените пориви в младото сърце, се влива чиста светлина в младия ум...

понякога има учители, които се надсмиват и гаврят над религиозните истини, когато преподават Вероучение. Това е обаче присмех и гавра над детската душа. Това е престъпление над човека в детето...

В повечето наши училища открито се проповядва материализъм, атеизъм, особено при преподаване естествена история, биология, психология, етика и пр...

И в самите учебници, одобрени от министерството на просветата, се излагат съвсем ненаучни хипотези, които се заучават от учениците като чиста наука. Това се случва най-често с учебниците по естествена история, в които почти всякога се прокарват чисто материалистични възгледи и съвсем едностранчиви тенденции. Разбира се, всичко това става под

благовидната форма на “чистата” наука. А за някои наши учители и учебникари наука е само материализмът, от който се отвращават всички велики представители на истинската наука и всички истински просветени и културни хора. Оня материализъм, който в областта на науката и културата означава най-ниско падение на човешкия дух, а в областта на възпитанието и нравствения живот – най-голямото унижение на човека и почти пълното разрушение на човешката личност, тоя материализъм, който в чужбина отдавна е изхвърлен отвсякъде и погребан като смраден леш на мъртво чудовище, биде пренесен у нас и тръшнат в свещената ограда на училището, дето той се разложи и в продължение на цели десетилетия пръска зловония и смрад, разнася отвратителна зараза всред нашата младеж и причинява гибелно разложение всред нашия народ...

Една етическа дисциплина (наука), която проповядва морален индиферентизъм, учи на морален анархизъм и не признава никакви непреходни и всеобщо задължителни нравствени норми и никаква морална творческа сила – нито душа, нито съвест, нито Бог, е напълно безнравствена. Такава е етиката, която се преподава в нашите училища. На такава анархистична нравственост, лишена напълно от морални основи и морални принципи, се учат нашите деца в училището! Духът на отрицанието прониква не само отделните предмети, но и цялата училищна система, а тъй също и голяма част от нашето учителство. За съжаление много учители станаха провъзвестници на материализма, атеизма и социал-анархизма, както в училището между младежта, тъй също и всред широките народни маси...

Озлобени хора (*най-вече иудеи и иудомасони богоборци – б.р.*) пренесоха у нас от чужбина тези разрушителни зарази, с които те отровиха душата на нашата младеж и на нашия народ и разклатиха основите на нашето съществуване. Нашето училище се превърна в трибуна, дето открито се проповядваше безверие, безбожие, бездушие и безотечественост. Тези тъмни сили извършиха страшни опустошения в душата на нашата учаща се младеж... в душите на много младежи в училището бидоха събудени дивите страсти и разрушителните инстинкти...

Голяма част от нашата учаща се младеж руши и се саморазрушава, убива и се самоубива, трови и се самоотравя!..

на много места училищните власти не само че не дават никакво съдействие да се организира училищната младеж в християнско-възпитателни дружества, но и упорито – кога явно, кога прикрито – пречат на всички подобни опити... Отношенията и сношенията между ученици и ученички от средните училища са твърде често доста свободни и несдържани. Кой не е виждал всред бял ден по улицата ученици да се държат към ученички дръзко, а ученички към ученици – кокетно и предизвикателно?..

Въобще поведението и държанието на нашите ученици и ученички е не всякога пристойно и достолепно. У тях чувството на уважение и самоуважение е много слабо. Те почти никого и нищо не почитат...

За всеки просветен и добросъвестен човек, за всеки родолюбив и съзнателен българин, който мисли за бъдещето на своя род и своята родина, е ясно, че нашето

училище от няколко десетилетия насам дава предимно отрицателни резултати. Малкото познания, които то нахвърля хаотично в главата на ученика, не могат да изкупят и поправят неизмеримите опустошения, които то причинява в душата на нашата младеж… то унищожава в душите на много младежи всички велики морални, религиозни и човешки ценности, с които нищо друго не би могло дори и да се сравни…

Злото е в липсата на възпитание, или по-право: в съвсем превратното възпитание и напълно отрицателния дух, който се поддържа в нашите училища чрез материализма и атеизма, и който направи от много ученици вулгарни материалисти, помрачени атеисти, безотечествени социалисти и озлобени анархо-комунисти. Там е злото. То е страшно. То е пуснало дълбоки корени и дава обилни плодове, пълни с отрова. То трябва да се изкорени с честни, упорити и трайни усилия, а не да се прикрива, както това правят някои съзнателно или несъзнателно…

Нашето учебно-възпитателно дело има вопиюща нужда от коренни промени. Много отрицателни неща в него трябва да бъдат изтръгнати от корен. Преди всичко трябва да бъде изтръгнат злият, отрицателният дух от нашето училище и вместо него да се насади друг – положителен творчески дух, който ще може да възобнови и спаси българското училище и българската младеж. Само чрез истинско, одухотворено възпитание и чрез нов възвисен дух ще може да се създаде нова младеж и ново поколение, които от своя страна ще могат да осигурят бъдещето на българския народ и да приготвят по-честити съдбини за него…

Трябва най-подир да спре игнорирането на човека и

презирането на човешката душа, да спре онова престъпление, което стои като Каиново петно върху челото на нашето училище и на мнозина, които работят в него. Трябва най-подир нашето училище да стане възпитателен фактор и да отговори по тоя начин на своето високо предназначение. А то ще стане такъв фактор само тогаз, когато в детето дири и вижда преди всичко най-ценното: човека, а в човека – най-великото: душата, а в душата – най-възвишеното:Бога!..

Човешката душа се храни с най-чистите и най-възвишените неща: с доброто, истината, любовта, правдата, чистотата, светостта. Когато нашата душа почувства и преживее напълно тези велики духовни сили и ценности, тя се издига и стига до най-съвършеното добро, най-съвършената истина, най-съвършената любов, най-съвършената правда, най-съвършената чистота, най-съвършената святост, стига до Бога. Душата може да живее само с Бога и в Бога. Щом се откъсне от Бога, душата загива, защото вън от Него няма нищо, което би могло да поддържа нейния живот, защото вън от Бога няма добро, няма истина, няма любов, няма правда, няма чистота, няма святост. А щом загине душата, загива и човекът като човек, ако ще би той да има и най-големия ум.

Възпитание значи: будене съвестта в човека. Значи пробуждане и всегдашно бдение на оная тайнствена сила в човешката душа, която разграничава доброто. от злото и ни прави способни да чувстваме доброто като радост и възторг, а злото като мъка и отвращение, която нелицемерно одобрява и укорява, неумолимо съди и отсъжда, която регулира вътрешния живот на душата, бди непрестанно като верен страж над нея и я пази от

гибел...

Възпитание значи: правилна насока и твърдо укрепване на волята в доброто... Само тогава, когато човек се затвърди окончателно в доброто, той става прояснен и завършен като нравствен характер. Само тогава той е положителна творческа личност.

Възпитание значи: пробуждане вечната жажда и висшите устреми на човешката душа. Душата е Божие дихание. Тя е вдъхната на човека от Бога. Нейната родина е небето. Заключена в тялото на земята, тя страда и копнее за небето... Във вечната жажда към Бога се състои и нейният живот. В стремеж нагоре се крие и нейното величие.

Възпитание значи: пълно проникване на човешкото сърце от всеобемна, божествена любов...

Възпитание значи: пълен развой на положителните творчески сили на човешкия дух и всестранно усъвършенстване на човешката личност. Човек трябва да бъде не рушител, а творец по подобие на всемогъщия Творец. Човек трябва непрестанно да се усъвършенства и да се стреми към вечния идеал на абсолютното съвършенство – Бога. Човек е създаден по Божи образ и Божие подобие, затова той трябва все повече и повече да разкрива в себе си Божия образ и да се уподобява на Бога...

Това е същината и тези са целите на възпитанието. То е преди всичко дълбок вътрешен процес, който прониква цялата човешка личност. Това е процесът на вътрешно обновление и възвисяване, на вътрешен подем и душевен разцвет. Този процес е изключително религиозен, защото той засяга живота на душата. А

всички чисти преживявания на човешката душа са религиозни. Самата душа в своята същност е абсолютно религиозна. Там, където има жива душа, има безусловно и религия. И само там, където има религиозни преживявания, има душа, която още живее. И истинското възпитание в своята същина може да бъде само религиозно. Възпитателна е само оная дейност, която има за цел да упражни религиозно въздействие и да събуди в човека религиозни преживявания. Вън от религията, вън от дълбокото преживяване на морални ценности, не е възможно никакво правилно възпитание и никакъв истински добродетелен живот.

Най-съвършено е християнското религиозно възпитание. В християнството моралните и духовните ценности не са отвлечени неща, а жива действителност. В християнството идеалът на възпитанието и човешкото съвършенство е въплътен в Богочовека Иисус Христос, Който е истински Бог и съвършен човек. Иисус Христос е самата истина и любов, самата правда и благост, самата чистота и святост...

Ако човек не иска да признае над себе си висшето същество – Бога, и не желае да се преклони пред Неговото величие, той неминуемо ще се преклони пред себе си или пред други хора. Той ще създаде от себе си и от другите хора кумири, на които ще се кланя. Който не иска да се кланя на живия Бог, ще се кланя на мъртви идоли. Това е неизбежно за човека. Отделният човек, колкото съвършен и да е той, не може да бъде идеал за хората. Идеалът трябва да стои високо във висините и да сочи към вечността. Идеал за човека може да бъде само Бог в Богочовека Иисус Христос...

Християнското възпитание върви по най-правилния

път и преследва най-съвършената цел: то едновременно изкоренява от човека всичко отрицателно и зло и утвърждава в него всичко положително и добро и се стреми по тоя начин да доведе човешката природа до най-пълното съвършенство, което е възможно на земята...

всеки младеж, в каквото училище и да следва, каквото образование и да получи, трябва преди всичко да се облагороди и възпита – трябва да събуди у себе си чисти пориви и да отгледа съвършени добродетели, да се проясни като характер, да се затвърди окончателно в доброто и въобще да издигне себе си като завършена личност и съвършен човек. Защото всеки човек, каквото поприще и да поеме в живота, каквото положение и да заема в него, трябва да бъде преди всичко истински човек. А истинският, съвършеният човек може да се създаде само чрез творческата сила на истинската религия и нейните вечни ценности...

Няма съмнение, че против тоя дух на Христа ще въстане духът на антихриста. Против тоя положителен творчески дух ще се надигне духът на отрицанието и разрушението, ще се надигне духът... на материализма, който предразполага към вулгарност и оскотяване, духът на атеизма, който логически води към демонизъм, духът на социализма, който разрушава обществото и унищожава отечеството, духът на анархо-комунизма, който убива човека и събужда в него звяра, тоя тъмен дух на злото е обхванал, за нещастие, мнозина у нас и се противопоставя на всичко добро във всички области на нашия живот...

Българският народ е християнски, и затова никой няма право да му дава езическо училище. Българският

народ се е крепил, живял е и се е опазил в продължение на вековете само чрез вярата в Бога… и затова никой не може безнаказано да учи неговите рожби на безверие и безбожие, и да подготвя по тоя начин неговата гибел. Българското училище трябва да се обнови и спаси, за да се обнови и спаси българската младеж. А да се спаси българската младеж, това значи да се осигури и спаси бъдещето на българския народ. Това трябва да стане по-скоро. Това велико дело трябва да се подеме незабавно и се извърши с общи усилия от всички ония, които милеят за българската младеж и треперят над съдбините на българското племе.“

От книгата на Вангел Симов Разумов „Кризата в нашето училище“

(*Православни будители ПРЕДУПРЕЖДАВАТ, ЧЕ ЦИТИРАНИЯ ИЗТОЧНИК Е БИЛ ДУХОВНИК В ИЗПАДНАЛАТА В ЕТНОФИЛЕТИЧЕСКА ЕРЕС Б“ПЦ“ , в която тя продължава да пребивава, НАРЕД С ВСЕЕРЕСТТА НА ИКУМЕНИЗМА. В ЧАСТИ ОТ ТВОРБАТА СИ АВТОРА ВЪЗХВАЛЯВА ПРОТЕСТАНТИЗМА И НЕГОВИТЕ „ДУХОВНИ ЦЕННОСТИ“. КАТО РЕЗУЛТАТ ОТ ЕРЕСТА, В НАШИ ДНИ НЕГОВАТА ЦЪРКВА ВЕЧЕ Е УПРАВЛЯВАНА ОТ СЪЩИТЕ АНАРХО-КОМУНИСТИ И ГРУБИ МАТЕРИАЛИСТИ, ОТ КОИТО ТОЙ ПРАВИЛНО СЕ ВЪЗМУЩАВА, КОИТО СА И ИУДОМАСОНИ - ВИЖ ПОДРОБНОСТИ!)

КАТО ЗАКЛЮЧЕНИЕ МОЖЕ ДА КАЖЕМ, ЧЕ ПЪТЯ ЗА СПАСЕНИЕ Е САМО ЕДИН – ВРЪЩАНЕ КЪМ БОГА, СПАСИТЕЛНАТА ПРАВОСЛАВНА ВЯРА И ЗДРАВИЯ МОРАЛ!

КЪДЕ ИСТИНСКОТО ПРАВОСЛАВИЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО В НАШИ ДНИ, МОЖЕ ДА ВИДИТЕ В ПРЕПРАТКИТЕ СЛЕД СТАТИЯТА.

СЛАВА В ВЫШНИХ БОГУ, И НА ЗЕМЛИ МИР, В ЧЕЛОВЕЦЕХ БЛАГОВОЛЕНИЕ *(Лк. 2: 14).*

ВИЖТЕ ЦЯЛАТА СТАТИЯ: **Театърът на антихриста**

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017